

Epe, Grote Kerk

30 augustus 1998, 11^e zondag v.d. zomer (een herinnering aan Prinses Wilhelmina)

Schriftlezingen: | Genesis 25: 19-34 | Lukas 14 1-11 | NBG51 | LB'73

Tekst: Lukas 14: 1-11 Je plaats weten

Orde van dienst:

Welkom en mededelingen

Aansteken van de paarskaars

Votum

Zingen Gezang 326: 1 en 5

1 Een rijke schat van wijsheid
schonk God ons in zijn woord.
Hebt moed, gij die op reis zijt,
want daarmee kunt gij voort.
Gods woord is ons een licht,
en elk die in vertrouwen
daarnaar zijn leven richt,
die zal erin aanschouwen
des Heren aangezicht.

5 O Gij die wilt ontmoeten
wie vragen naar uw wil,
zie hoe wij aan uw voeten
zitten en luistren stil.
Geef dat tot U, o Heer,
't woord van uw welbehagen
niet ledig wederkeer',
maar dat het vrucht mag dragen,
uw grote naam ter eer.

& Groet:

Zingen Psalm 70

1 Haast U om mij te redden, God!
O heer, doe uw verlossing dagen.
Maak hen beschaamd die mij belagen.
Drijf met de spotters zelf de spot.
Verlos, o Heer, mij uit de handen
van wie mij naar het leven staan.
Doe Gij het lachen hun vergaan,
dan vluchten zij voor eigen schande.

2 Laat die U zoeken in hun nood
verheugd een vrolijk lied beginnen.

Laat allen die uw heil beminnen
voortdurend zingen: God is groot!
Maar ik ben arm, zie mijn ellende.
Haast U tot mij, bevrijd mij, Heer!
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,
maar spoed U om mijn lot te wenden.

Gebed

Zingen Gezang 21: 1 en 2

1 Alles wat adem heeft love de Here,
zinge de lof van Isrels God!
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,
roem ik zijn liefd' en prijs mijn lot.
Die lijf en ziel geschapen heeft
worde geloofd door al wat leeft.
Halleluja! Halleluja!

2 Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,
zij keren eens tot de aarde weer;
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,
niemand gedenkt hun daden meer.
Machtigen wanklen in hun waan,-
roepen wij dan de Here aan.
Halleluja! Halleluja!

Kinderen gaan nu naar andere ruimte

Gebed voor de opening

Schriftlezingen

1^e lezing Genesis 25: 19-34

19 Dit is de geschiedenis van Isaak, de zoon van Abraham. Abraham verwekte Isaak. 20 En Isaak was veertig jaar oud, toen hij Rebekka, de dochter van Betuël, de Arameeër uit Paddan-Aram, de zuster van de Arameeër Laban, tot vrouw nam. 21 Nu bad Isaak de Here voor zijn vrouw, want zij was onvruchtbaar; en de Here liet Zich door hem verbidden, en zijn vrouw Rebekka werd zwanger. 22 En de kinderen stieten in haar binnenste tegen elkander. Toen zeide zij: Indien het aldus gesteld is, waarom overkomt mij dat? Daarop ging zij om de Here te vragen. 23 En de Here zeide tot haar: Twee volken zijn in uw schoot, en twee natiën zullen zich scheiden uit uw lichaam; de ene natie zal sterker zijn dan de andere, en de oudste zal de jongste dienstbaar wezen. 24 Toen nu haar dagen vervuld waren, dat zij baren zou, waren er dan ook tweelingen in haar schoot. 25 En de eerste kwam te voorschijn, rossig, geheel als een haren mantel; en men gaf hem de naam Esau. 26 En daarna kwam zijn broeder te voorschijn, wiens hand Esaus hiel vasthield; en hem noemde men Jakob. En Isaak was zestig jaar oud bij hun geboorte. 27 Toen de jongens opgroeiden, werd Esau een man, ervaren in de jacht, een

man van het veld, maar Jakob was een huiselijk man, die in tenten woonde. 28 En Isaak had Esau lief, want wildbraad was naar zijn smaak; maar Rebekka had Jakob lief. 29 Eens had Jakob een gerecht gekookt, en Esau kwam vermoeid van het veld. 30 Toen zeide Esau tot Jakob: Laat mij toch slokken van dat rode, dat rode daar, want ik ben moe. Daarom gaf men hem de naam Edom. 31 Maar Jakob zeide: Verkoop mij dan eerst uw eerstgeboorterecht. 32 En Esau zeide: Zie, ik ga toch sterven; waartoe dient mij dan het eerstgeboorterecht? 33 Daarop zeide Jakob: Zweer mij eerst. En hij zwoer hem. Zo verkocht hij aan Jakob zijn eerstgeboorterecht. 34 Toen gaf Jakob aan Esau brood en het linzengerecht; hij at en dronk, stond op en ging heen. Zo verachtte Esau het eerstgeboorterecht.

Zingen Psalm 36: 2

2 Uw heil is als de hemel hoog,
uw trouw verheft zich voor ons oog
tot in de hoogste wolken.
Uw recht is als de bergen vast,
uw oordeel als de vloed die wast,
tot schrik voor alle volken.
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,
ja, over mens en dier wilt Gij
alom uw vleuglen spreiden.
Bij U te wonen, Heer, is goed,
met spijs en drank in overvloed
wilt Gij ons hart verblijden.

2^e lezing Lukas 14: 1-11

1 En het geschiedde, toen Hij op sabbat in het huis van een der hoofden van de Farizeeën kwam om brood te eten, dat zij nauwkeurig acht op Hem sloegen. 2 En zie, er stond een waterzuchtig mens vóór Hem. 3 En Jezus antwoordde en zeide tot de wetgeleerden en Farizeeën, zeggende: Is het geoorloofd op de sabbat te genezen of niet? 4 En zij hielden zich stil. En Hij vatte hem bij de hand en Hij genas hem en liet hem gaan. 5 En Hij zeide tot hen: Als een zoon of een os van iemand van u in een put valt, wie zal hem er dan niet terstond uittrekken (ook) op de sabbatdag? 6 En zij waren niet in staat iets daartegen in te brengen. De hoogste en laagste plaats
7 Hij sprak tot de genodigden een gelijkenis, omdat Hij bemerkte, hoe zij de eerste plaatsen uitkozen, en zeide tot hen: 8 Wanneer gij door iemand op een bruiloft genodigd zijt, ga dan niet op de eerste plaats aanliggen. Misschien is er iemand, voornamer dan gij, door hem genodigd; 9 en dan zou hij, die u en hem genodigd heeft, komen en tot u zeggen: Maak plaats voor deze, en dan zoudt gij tot uw schande de laatste plaats moeten gaan innemen. 10 Maar wanneer gij genodigd zijt, ga dan, als gij erheen gaat, op de laatste plaats aanliggen. Dan zal misschien hij, die u genodigd heeft, wanneer hij binnenkomt, tot u zeggen: Vriend, kom meer naar voren. Dan zal dat u tot eer zijn tegenover allen, die met u aanliggen. 11 Want een ieder, die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernederd, zal verhoogd worden.

Zingen Lied van de maand Put uit de Bron van plaatsgenoot Ton Hage

Verkondiging

Zingen Gezang 70

1 De laatsten worden de eersten,
wie knielde krijgt een troon,
de knechten mogen heersen,
de dienaar heet een zoon.

2 O Heer, o eerstgeboren
van allen uit de dood,
Gij zoekt wat is verloren,
Gij maakt het leven groot.

3 Gij die als allerlaatste
ter wereld wederkomt
Gij wijst ons onze plaatsen
wanneer de strijd verstomt.

4 Wie zelf zich hoog verheffen,
die slaat zijn oordeel neer,
de bergen worden vereffend,
de zee zwijgt voor de Heer.

5 Maar wie zich heeft gebogen
voor wat Hij geboden heeft,
die zal Hij ook verhogen
zo waar Hij eeuwig leeft.

6 De laatsten worden de eersten,
wie knielde krijgt een troon,
wie slaaf was mag nu heersen,
de vreemdeling wordt zoon.

Dankgebed en voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen Gezang 114

1 Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,
een nieuwe aard' ontstond
om het geheim des levens te beseffen,
niet meer in zee gegrond.
Ik zag een stad verblindend naderkomen,
een middelpunt van feest,
Jeruzalem, zoals het in Gods dromen
vanouds moet zijn geweest.

2 Jeruzalem is als een bruid getreden
voor God in wit en goud

en in haar heldre ogen staat een vrede
door niemand ooit aanschouwd.
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen,
de koninklijke tijd,
de koning zal de koningin beminnen
die Hem is toegewijd.

3 De Koning die zijn troon heeft in den hoge,
houdt bij de mensen hof
en alle tranen zal Hij van hun ogen
afwissen tot zijn lof.
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,
nergens verdriet meer zijn,
de eerste dingen werden uitgewezen,
voorbij ging alle pijn.

Zegen